

מדינות המערב מקריבות

קורבן גדול כדי למחות

על הגיוענות בדרום-אפריקה.

ישראל מרוויחה מכך

לכל זונה יש מחיר. גם לממשלות וזוננים.

השכוע קבעה ממשלת-ישראל את האתנן שלה: 40 מיליון דולר. את הסכום הזה היה מותר ליהודי דרום-אפריקה להשקיע בארץ. בהסכם זה הממשלה הגיוענית הלכנה, חרף ההגבלות שהטילה על יציאה-הון. אתנן של 40 מיליון, כדי להשיג סכום מפואר זה, נסעה מישלחת ישראלית רמת-דרג לדרום-אפריקה, לביקורת-עבודה רישמי. בראשה עמד אחד הפקידים הבכירים ביותר של ישראל: מנכ"ל משרד-האוצר, עימנואל שרון. בגלל אופיים המרדעי של יהודי דרום-אפריקה השתתף במישלחת גם מרדען בכיר.

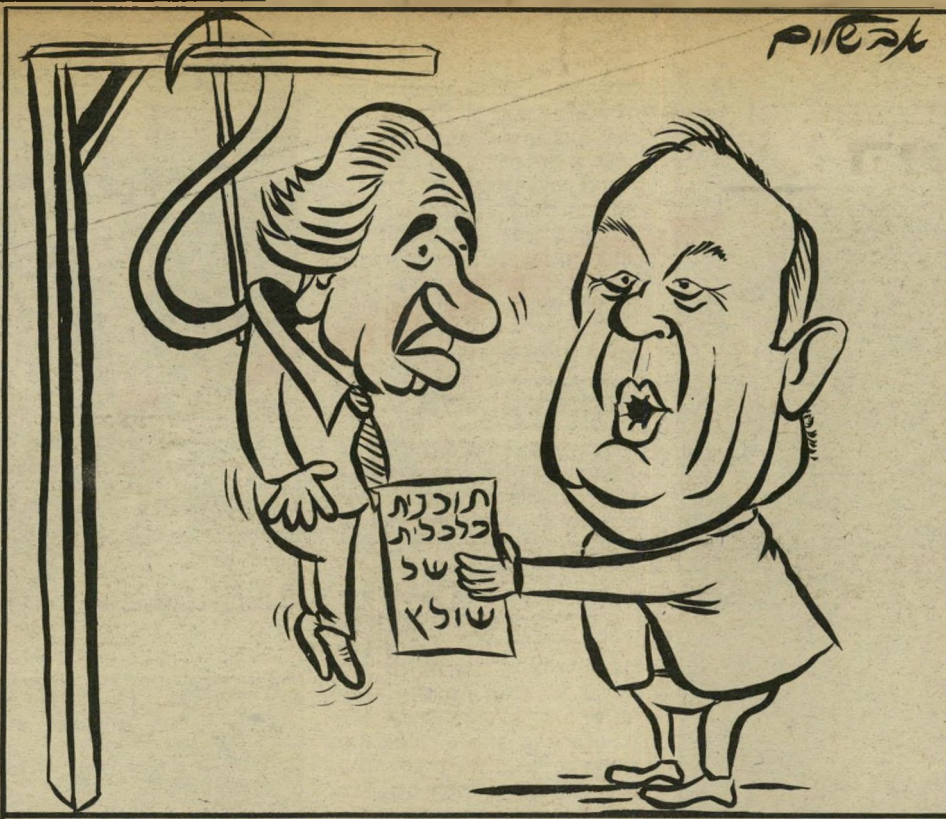
הימיו הקיצוני בישראל, הוועק חמס בכל פעם כשזוכר שמה של גרמניה, הוא גם הראשון השש לקראת הירוק הקשורים עם יורשיו הרשמיים של אדולף היטלר בקצה הרומי של היבשת השחורה. הנאציוס, לגבי אנשי-חרות, הוא עניין של גיאוגרפיה — וגם של גזע הקורבנות. לאליתו לנקין, מי שהיה מפקד אלטלינה, השגרירי של דרום-אפריקה, לא איכפת כמה שחורים ירצחו במחנות-הריכוז. הם לא יהודים.

ואילו ליהודים מותר להוציא כסף לישראל. המישלחת נשלחה בשעה שכל מדינות-התרות משתדלות להתייחס רים את המדינה הגיוענית. בכל ארץ צות-המערב נשמעים מיטב קולות המצפון ותובעים מן הממשלות להטיל מצור כלכלי, גם אם הדבר יפגע בכלכלתה ויביא לאבטלה.

מדינת-ישראל משוחררת מבעיות מצפוניות כאלה. היא פועלת לפי הכללי: עם לברד ישכון, ובגויים לא יתחשב.

לכסף אין ריח. ההסבר הרישמי — שממשלת ישראל פועלת על פי כספי יהודים — נכון רק במיקרה הטוב ביותר. יש סברות הרבה יותר גרועות לגבי מטרת המישלחת לדרום-

אבסור

מה דעתך?

הבושות. כמעט ולא נשמעים בה עוד קולות של מצפון המוחים על כך. כפי שאמר הקיסר וספאסיאנוס, מחריב ירושלים: לכסף אין ריח.

הממשלה

ג'ורג' השביעי

ג'ורג' שולץ שלח הוראות

חדשות, וגם אותן יש

למלא. והן קובעות מה

יהיה מיב החברה הישראלית

המלך האחרון של פלשטינה (א"י) היה ג'ורג' השישי, בנו של ג'ורג' החמישי, שעל שמו קרויים עדיין רחובות ברחבי הארץ.

עתה יש לישראל מלך חדש, שאפשר לקרוא לו ג'ורג' השביעי. הוא ידוע גם בשם ג'ורג' שולץ.

שלב א'. בעניינים מדיניים פועל ג'ורג' שולץ בדרך-כלל על-יפי תפיסתיה של ממשלת-ישראל. עד כדי כך

גילה את כפה מלא מי שהיה מנכ"ל משרד-החוק, הפרופסור שלמה אבינר. רי. בשידור בטלוויזיה סיפר סוד גלוי: ישראל עלולה לשמש בית-מעבר לסחורות דרום-אפריקה. אחרי הטלת העיצומים.

כבר מוזנ נאמר ברחבי העולם שישראל "מלבינה" סחורות רוסים אפריקאיות. ארצות שאינן מוכנות להכניס לתחומן סחורות מן המדינה המתועבת מקבלות את אותן הסחורות כשהן נושאות תווית ישראלית, המודבקת עליהן בטראנוזיט. ישראל נהנית במדינות מערביות רבות מיחס מיוחד, תודות לוכר השואה, והיא מוכרת יחס זה לדרום-אפריקה.

זהו, אולי, שיא הציוניות: הממשלה הגיוענית של דרום-אפריקה משתמשת בזכויות שישראל נהנית מהן תודות לקורבנות אבותיהם הרוחניים של מנהיגי האפרטהייד.

כל זה היה צריך לכסות את פני ישראל בושה. אבל בעניין רוסים אפריקה, שכחה ישראל מוזנ את כל

שעיתונאי אמריקאי ליברלי בכיר טען שהוא מקבל הוראות מן השגרירות הישראלית בושינגטון.

אולם בעניינים כלכליים וחברתיים יש לשולץ תפיסות נחושות משלו. הן שאובות מעולמה של ה"רגנומיה" — הבשורה הכלכלית על-יפי רונלד רגן, שולץ יודע מה טוב לכלכלה הישר-

אלית ולחברה הישראלית, ומגוי וגמור עמו לכפות זאת על ממשלת-ישראל. כך עשה כאשר העניק בשעתו את הסיוע הכלכלי המיוחד לישראל, הוא שיגר מישלחת לארץ, זו חיברה מתוכן לירפוי הכלכלה הישראלית, שלב א'.

המתכוון הזה התקבל באיצטלה של תוכנית כלכלית חדשה, תוצרת יש-ראל.

עיקרה: צימצום ההכנסות של השכירים בישראל, מבלי לפגוע בעשירים. זה הצליח. האינפלציה ירדה באופן דרמאטי, ובחודש האחרון הגיעה לאי-פס. השכירים סבלו, השרותים החברתיים הגרועים הורדו עוד יותר. העניינים נפגעו. העשירים שיגעו.

עיקרה: צימצום ההכנסות של השכירים בישראל, מבלי לפגוע בעשירים. זה הצליח. האינפלציה ירדה באופן דרמאטי, ובחודש האחרון הגיעה לאי-פס. השכירים סבלו, השרותים החברתיים הגרועים הורדו עוד יותר. העניינים נפגעו. העשירים שיגעו.

עיקרה: צימצום ההכנסות של השכירים בישראל, מבלי לפגוע בעשירים. זה הצליח. האינפלציה ירדה באופן דרמאטי, ובחודש האחרון הגיעה לאי-פס. השכירים סבלו, השרותים החברתיים הגרועים הורדו עוד יותר. העניינים נפגעו. העשירים שיגעו.

יועץ הבחירות

הגיע בחשאי!

סויור הוא אחד האישים שראש-הממשלה שימעון פרס סומך עליהם יותר מכל. היועץ האמריקאי, הנחשב גם בארצו כבעל-סמכא, שימש כיועצו הפוליטי-תיקשורתי של פרס במערכת הבחירות ב-1984.

מה פיתאום התייעב בירושלים, כמעט בחשאי, חודשיים לפני קיומה של הרוטציה, כשבמערך מנבאים — אפילו לא בחדרי-חדרים — כי מתחילים להריח ריח של בחירות באוויר?

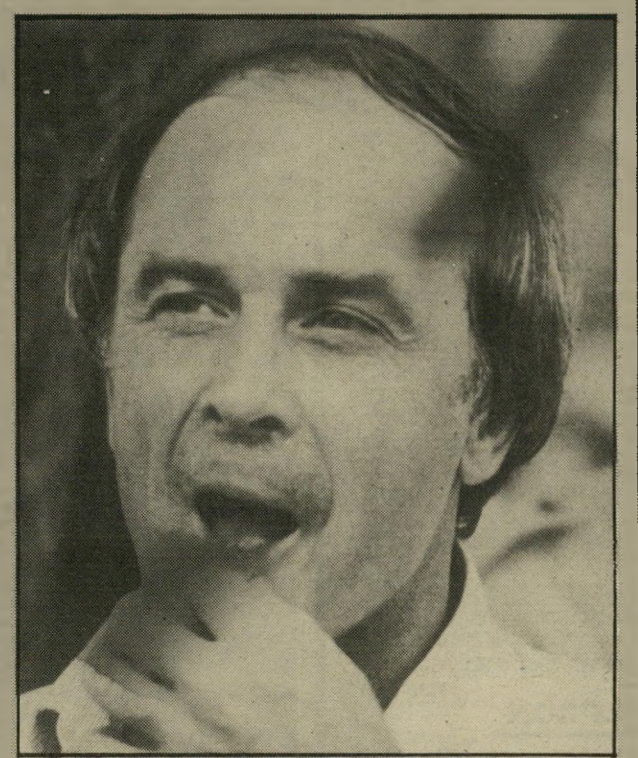
האם זוהי הסנונית הראשונה המבשרת על כוונותיו של פרס לקיים את הרוטציה כדי לשבור אחת ולתמיד את תדמיתו הבלתי-אמינה, ולהוביל לבחירות מוקדמות כמה חודשים אחרי-כן?

סויור אינו מיעץ בעניינים חזותיים — איך להתלבש ואיך להופיע — אלא עוסק יותר בניתוח סקרים ומיעץ כיצד להגיב. הוא מתמקד יותר בהופעה ציבורית מאשר בהופעה האישית של המועמד. שאותו הוא "מריץ".

בבחירות האחרונות ניסה אומנם להתערב בעבודתו של חבר הכנסת יוסי שריד, שניהל את מערכת-ההסברה של מפלגת-העבודה, אך עבד בעיקר עם אבנר רגב. כיום יועצו הבכיר של השר מרדכי גור ואז — ראש אגף-המחקר של מטה-הבחירות של מפלגת-העבודה. הוא היה גם בקשר טוב במיוחד עם יוסי ביילין, שהיה אז דובר-המפלגה.

סויור לא שהה כאן במשך כל מערכת-הבחירות, אלא דילג הלך ושוב בקו ניו-יורק-תל-אביב. הוא תיפקד כאן בגפו, ללא צוות עוזרים.

במפלגת-העבודה אין מאפיינים אותו כאיש מבריק או כמקורי במיוחד. לעומת זאת, מצויינים כי הוא קלט את הילכני-הרוח במדינה. זוכרים לו לחיוב כי הוא היה מהמתנגדים לסקריו של מאיר דיסקין, שניבאו רצחון מוחץ למפלגת-העבודה בבחירות.

יועץ סויור סנונית ראשונה?

כיום הראשון הגיע לארץ, בסודי-סודות, דייוויד סויור, והשתכן במלון המלך-דוד בירושלים.

שלב ב'. השכוע שלח ג'ורג' השביעי מיכתב נוסף ל"שימעון היקר", ובו התכתבי לשלב הבא של הכלכלה הישראלית. גם הוא מנוסח על פי מיטב התפיסות של הרגנומיה: צימצום מס-ההכנסה המוטל על השכבות האמידות, העברת הרכוש הציבורי לידים פרטיים (ועשירות), ועוד אמצעים שתוכנן גם הסוציאלי הוא העמסת העול על העניים והערפת העשירים. כמונחים פוליטיים, זוהי מדיניות ימנית-קיצונית.

זוהי תרופה שנוסתה בכריטינה וכי ארצות-הברית. בכריטינה נכשלה כליל, וגרמה להרס כלכלי וחברתי. בארצות-הברית נראה, בינתיים, שהצליחה.

אילו היתה ישראל מדינה עצמאית, היתה בוודאי נעלבת מיומרתה של ממשלה זרה להכתוב לה את מיכנה החברה וטיב המישטר הסוציאלי שלה. אולם כל ישראלי יודע שאין טעם להיעלב: ישראל תלויה בארצות-הברית. מי שמשלם לתזמורת, רשאי לקבוע מה תנגן.

ממשלת שימעון פרס, שהיא ימנית מתונה, מילאה את ההוראות האמריקאיות בדיוקנות. יש להניח כי ממשלת יצחק שמיר, שתהיה ימנית-קיצונית, תרקוד לפי חליל זה בהתלהבות רבה עוד יותר.

מיפלגות דור לדור יביע אומר

20 מי יודע? 20

ליבאי יודע. אבל זה

הרגיז את כל האחרים

בתחילת ספטמבר אמר להיקבע נוהל בחירתם של חברי הלישכה החדשה של מיפלגת-העבודה. היא תהיה הלישכה הראשונה שמוז"ל העבודה, עוזי ברעם, אחראי להרכבתה. זו תהיה גם הלישכה שבחלקה ייבחר בכחירות חשאיות במרכז-המיפלגה.

צורת הנוהל תקבע כעצם מי יהיו 20 החברים הממונים ללישכה. החברים ייבחרו בצורה הבאה: 50 במחוזות ה-1 מיפלגה, 30 בבחירות חשאיות במרכז, ועוד 20 חברים ימונו על-ידי ועדה מסדרת.

הלישכה האחרונה התפוצצה כאשר רייד ליבאי הביא, בשם ועדת-החוקה, הצעה לנהל, שלפיה צריכה הוועדה המסדרת להיות מורכבת משני אנשים: עוזי ברעם, מוז"ל-המיפלגה, ושימעון פרס, יו"ר-המיפלגה.

היה זה אברהם כץ, עוזו, בשם התק"ם, שפתח במתיקפה על ליבאי, באומרו שהוא לא נבחר לשום תפקיד אלא כי יו"ר ועדת-החוקה, ואל לו לנסות לשחק במיגרש לאילו.

מחירי כבד. הנוהל שהביא ליבאי היה מאפשר לפרס להכניס את כל שרי המערך ללישכה, ללא בחירה, וליצור מעמד של מיוחסים מבין חברי-כנסת. ההחלטה העקרונית במיפלגה היתה שחברי-הכנסת אינם חברים בלישכה באופן אוטומאטי, אלא רק על-ידי התמודדות במחוזות. חברות בכנסת אינה מקנה זכות אוטומאטית לחברות בלישכה.

ליבאי, שנדרס מעוצמת העוינות שפרצה כלפיו בישיבת הלישכה, הבין שלא יוכל להביא את הצעתו לישיבת-המרכז, שכונסה למחרת היום. מכיון כל שריי-העבודה מעכב השר משה שחל את ההסדר לקביעת הקרי-טריונים ל-20 הממונים, משום רצונו שהשרים ייכללו ברשימת ה-20.

חברים במפלגת-העבודה אומרים כי מוזר הדבר ששר, כמעמדו של שחל, נאבק כדי להיכלל בפורום העליון של המיפלגה. בהיותו שר, יוזמן אליו ממיר לא באופן קבוע. יש גם הטוענים כי שחל ישלם מחיר כבד על התנהגותו זו, החוסמת את קידומו של דור-המשך למוסדות קבלת-ההחלטות של המיפי-לגה.

אחד מחברי-המיפלגה אמר כי קיים, ככל הנראה, חשש אצל דור-הבניים מפני כניסתם של אנשי הדור הבא ללישכת-המיפלגה, משום היות הלישכה מאגר הפוטנציאל של הממורדים על הכיסאות בכנסת הבאה.